

graffens Stk. 1 omhandler to Tilfælde, *dels* at en Person forsætlig dræber den, han skulde arve, *dels*, at han ved strafbart Forhold forhindrer ham i at træffe rets-gyldig Bestemmelse om sine Efterladenskaber. I begge Tilfælde forbyrder den skyldige sin Arveret efter den paagældende.

I den nugældende Straffelov findes ingen hertil svarende Bestemmelse. Derimod findes i D. L. 5—2—74 en Regel, svarende til den første Bestemmelse, dog at D. L. gaar videre, idet den foreskriver Fortabelse af Arveret ikke blot for den paagældende selv, men ogsaa for hans Arvinger.

Den anden Bestemmelse i Stk. 1 er ny i dansk Ret, men synes naturlig for at hindre, at nogen skal kunne opnaa en Arv ved Hjælp af en strafbar Handling.

Stk. 2 svarer i det væsentlige til Straffelovens § 304, kun at de grove Fornærmelser, der kommer i Betragtning, ikke paa Forhaand er bundne til enkelte Straffebud, men Skønnet er overladt til Domstolene i det enkelte Tilfælde. Endvidere er medtaget de i Lovforslagets § 264 omhandlede Trusler.

Til § 84. (U. § 82, jfr. Mot. Sp. 179—80).

Reglerne i Stk. 1 om *Erstatning* slutter sig nær til Reglerne i Straffelovens § 300, 301 og 303, dog at Forslaget med Hensyn til Erstatning i Tilfælde af strafbar Kræn-kelse af en andens Person eller Ære gaar videre end Straffeloven, idet Forslaget ikke som den nugældende Straffelov (§§ 301 og 303) indskrænker Bestemmelsen til kun at finde Anvendelse paa enkelte Forbrydelsesarter, men lader Reglen være anvendelig paa enhver saadan Krænkelse.

Stk. 2 udvider Bestemmelsen i Straffelovens § 302 ved at paalægge den, der paa strafbar Maade har forvoldt en Forsørgers Død, at udrede Erstatning uden Hensyn til, om der paahvilede Afdøde en retslig Forpligtelse til at forsørge, eller om han blot faktisk var Forsørger.

Naar man i Stedet for — som Kommissionen — blot at foreskrive, at den straffskyldige »kan« idømmes Erstatning, har fastsat, at han, »hvor ikke ganske særlige Omstændigheder taler derimod« vil være at idømme Erstatning, er det for derved at præcisere, at der i Almindelighed bør paalægges ham saadant Ansvar, naar han iøvrigt opfylder de herfor nødvendige almindelige og særlige Betingelser.

I Anledning af de i Ugeskrift for Retsvæsen (1923 B. Side 257—61 og 273—75) af Professor, Dr. juris Ussing og Professor, Dr. juris Torp fremsatte Bemærkninger an-

gaaende *Erstatning for Tab af Forsørger* efter Straffelovsudkastet skal man anføre følgende: Naar det foreslaas, at Ret til saadan Erstatning skal være betinget af, at Forsørgers Død er forvoldt paa *strafbar* Maade, er dette kun Udtryk for den Betragtning, at der i Straffeloven ikke bør gives Regler om andet end strafbare Handlinger. Spørgsmaalet, om ogsaa ikke-strafbare Handlinger skal kunne begrunde et saadant Ansvar, hører hjemme i Civillovgivningen. Den foreslaaede Formulering vil saaledes ikke med Rette kunne paaberaabes til Støtte for at nægte Erstatning for Tab af Forsørger, hvor der ikke er konstateret strafbart Forhold. Der synes derfor ikke at være Grund til at fjerne Reglen fra Straffeloven, hvor den naturligt hører hjemme, indtil den maatte blive gjort overflødig ved almindelige Lovbestemmelser angaaende det paagældende Forhold. Tilsvarende Bemærkninger gælder Formuleringen af Bestemmelserne om Godtgørelse for ikke-økonomisk Skade i Stk. 1.

10de Kapitel.

Straffens Fastsættelse.

Til § 85. (ny).

Den foreslaaede Bestemmelse om *Valg mellem Trugthus og Fængsel*, der ikke findes i Kommissionens Udkast, staar i Forbindelse med Forslaget om Fastsættelsen af 2 Frihedsstraffe foruden Hæfte, jfr. Bemærkningerne ovenfor til 6te Kapitel under III a. hvor det ogsaa er angivet, i hvilke Tilfælde der i Lovforslaget er hjemlet saadant Valg.

Til § 86. (U. § 83, jfr. Mot. Sp. 180—81).

Den almindelige *Udmaalingsbestemmelse* i Stk. 1 er i det væsentlige i Overensstemmelse med Straffelovens § 57, idet der kun er foretaget enkelte nærmest redaktionelle Ændringer.

Stk. 2 er nærmest en Generalisering af den i § 1, 3die Stk., i Straffelovstillæget af 1. April 1911 optagne Regel, idet det udtales, at det i Reglen vil være at anse som en skærpene Omstændighed, at *Gerningen er udført af flere i Forening*. Som enkelte skarpere Udtryk for samme Grundsætning kan henvises til Bestemmelserne i § 262, Stk. 3 og § 285, Stk. 1.

Til § 87. (U. § 84, jfr. Mot. Sp. 181—84).

Paragraffen indeholder de almindelige og fælles Regler om *Gentagelse som Straf-*